

ยอดมนุษย์อวกาศ

ผ. อิศรสมณี ๗.

★ หนังสือสามเล่ม
 ขนาดเท่าแสตมป์อ่านยาก
 แบบปกอ่อนรักนุชของเดิม
 ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
 สะสมและอ่าน
 เพื่อช้อนทำชิ้นในอดีตร

ตัวอย่าง

ประพันธ์สารัตน์

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือสี่ชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาภิรมย์

ตอน

ยอดมนุษย์อวกาศ

ผ. อิมหงวน

ยอดมนุษย์อวกาศ

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลาศศิษย์ สิทธิชัยกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๙ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

ยอดมนุษย์อวกาศ. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.
80 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-46-6

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๙๙

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๙๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิช จิระเมฆาภูด,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทรร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมอนงค์

ภาพปก : อาทรรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิสิษฐ์ ศรีสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เจตนาไทย

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงปั่นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลนิจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ 'ศาลาโกหก'

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทรปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบในเล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ยประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน ‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐ (๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจอยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์ จะระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’ นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ในตัว ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน กาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีผู้ตื่นตื่นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมแบบถูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เลือดคำ, เลือดใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมใจ ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ตร.ดิเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพาทุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเด็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่) เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนี้แทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถ์นิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากนี้ให้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงศึกษา ของนายกิมทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนาครเขษมเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะว่า ราคาเยา เขาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าจะบหน้า กวีโวหาร ตอบจดหมายแพนๆ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ขึ้นชอของงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบปกแข็งตึก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้วรรณรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
วรรณรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันทให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

กาลาโหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๙

ถ้าท่านผู้อ่านรู้สึกว่ ินยายชุดสามเกลอตอนนี้
โกหกอย่างร้ายกาจ ก็ขอได้โปรดพลิกดูหน้าปกหนังสือเล่มนี้
เสียก่อนที่จะตำหนิผู้เขียน

อีกครั้งหนึ่งที่ศาสตราจารย์ พล.ท.ติเรก ณรงค์ฤทธิ
หวัหน้าคณะผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์ของ
กองทัพไทยได้เป็นบุคคลสำคัญในข่าวใหญ่ประจำเดือน
มีนาคมนี้ ซึ่งวิทยุและหนังสือพิมพ์เกือบทั่วโลกได้เสนอข่าว
อย่างครึกโครมโดยมีข้อความคล้ายคลึงกัน

...ศาสตราจารย์ติเรก นักวิทยาศาสตร์ไทยและจอม
นักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ของโลกกับศาสตราจารย์ดำรง นัก
วิทยาศาสตร์คนสำคัญ ลูกชายของเขาพร้อมด้วยคณะ
อีก ๔ คน จะเดินทางโดยยานอวกาศหรือจานฉีอันเป็น
ยานฟ้าที่พิเศษสุดโคจรรอบโลก และส่งมนุษย์อวกาศหลาย
คนในขณะออกจากจานฉีแสดงกายกรรมหรือกีฬาต่างๆ ใน
อวกาศ ยิ่งกว่านี้นายพลติเรกจะทำการถ่ายโทรทัศน์ลงมา

ยังพื้นพิภพ เพื่อให้ชาวโลกทั่วพิภพได้เห็นการแสดงของ
มนุษย์อวกาศในขณะของเขาอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะผู้ที่อยู่
ในประเทศไทยและใช้เครื่องรับโทรทัศน์ตามแบบของเรา ซึ่ง
ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงเหมือนโทรทัศน์สากลก็จะรับภาพได้
ชัดเจนจากช่อง ๑

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์และรายวันได้ลงข่าวเกี่ยว
กราว ขนาดพาดหัวตัวเกือบเท่าหม้อแกง กำหนดวัน
เวลาที่ศาสตราจารย์ดิเรกกับคณะจะนำยานอวกาศของเขา
ขึ้นจากสนามบินดอนเมือง ในวันศุกร์ที่ ๑๑ มีนาคมนี้ เวลา
๑๐.๐๐ น. ตรง และการแสดงกายกรรมและกีฬาอวกาศ
จะเริ่มต้นในเวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป หลังจากยาน
ฟ้าของนายพลดิเรกได้บินโคจรรอบโลกแล้ว ในระยะสูง
จากพื้นพิภพ ๓๐๐ ไมล์ ถึง ๓๕๐ ไมล์

บทความในหน้าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศอันเป็น
หนังสือพิมพ์ที่ยิ่งใหญ่ ไม่ใช่หนังสือพิมพ์กิโตะ หรือ
หนังสือพิมพ์แบบซังกะตายออก ได้เขียนสรุปย่อของความรู้
ความสามารถอันยอดเยี่ยมของจอมนักวิทยาศาสตร์ผู้นี้ และ
สรุปความว่า การพยายามบุกเบิกอวกาศของประเทศมหา
อำนาจทั้งหลายนั้นเป็นการตามหลังศาสตราจารย์ดิเรก

อย่างที่เรียกว่าไม่มีโอกาสที่จะตามทัน เพราะท่านนายพล
ติเรกเป็นนักประดิษฐ์และนักวิทยาศาสตร์คนเดียวที่คิด
ยานอวกาศแบบจรวด สามารถเดินทางไปยังดวงจันทร์หรือ
ดาวนพเคราะห์ดวงใดดวงหนึ่งได้อย่างสบาย แม้กระทั่งดาว
ศุกร์ เป็นต้นว่า ดาวธง ดาวลูกไก่ หรือดาวใดอะไรเหล่านี้
นี้ โดยใช้เครื่องยนต์ระบบแม่เหล็กไฟฟ้าและพลังงาน
จากแสงอาทิตย์ ไม่ได้ใช้เชื้อเพลิง สามารถจะอยู่ในอวกาศ
ได้นานนับปี ถ้าหากว่ามีอาหารเพียงพอ ส่วนน้ำกินน้ำใช้
ก็มีเครื่องมือพิเศษหาได้ในอวกาศนั่นเอง ยานอวกาศของ
นายพลติเรกเมื่อบินอยู่ในอากาศจะบินได้เร็วถึงชั่วโมงละ
๓,๐๐๐ ไมล์ แต่เมื่อเข้าสู่อวกาศความเร็วจะเพิ่มขึ้นถึง
๕๐,๐๐๐ ไมล์ และเมื่อพ้นจากความดึงดูดของโลกจะ
บินได้เร็วถึงชั่วโมงละ ๑๐๐,๐๐๐ ไมล์ หมายความว่า
เดินทางไปถึงดวงจันทร์ภายในเวลาเพียงสองชั่วโมงเศษ

หนังสือพิมพ์ที่มีอิทธิพลฉบับหนึ่งในสหรัฐอเมริกา
ได้ขอร้องให้รัฐบาลเลิกตั้งงานสร้างจรวดอวกาศเสีย เพราะ
เป็นการสิ้นเปลืองเงินของชาติโดยเปล่าประโยชน์ ควรส่ง
นักวิทยาศาสตร์ชั้นดีมาเรียนการสร้างยานอวกาศจากนาย
พลติเรกยอดนักวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยดีกว่า ทั้งนี้ก็

เพราะยานอวกาศของศาสตราจารย์ดิเรกไปได้สวย... ไปได้เร็วกว่า... สะดวกกว่า... ประหยัดกว่า ดีกว่าเขาเสีย ๑๐ ตัวยัดเข้าไปในถังน้ำมัน นอกจากนี้ยังมีชีวิตชีวาด้วย

ศาสตราจารย์นายพลดิเรกได้ส่งจดหมายเชิญผู้แทนหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ผู้แทนสถานีโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียงทุกแห่งให้ไปประชุมพร้อมกันที่บ้าน “พัชรารภรณ์” ในวันเสาร์ที่ ๕ มีนาคม เวลา ๑๕.๐๐ น. เพื่อเขาจะได้ให้รายละเอียดในการเดินทางขึ้นสู่อวกาศเข้าสู่วงโคจร และส่งมนุษย์อวกาศในขณะของเขาแสดงกายกรรมและกีฬาในอวกาศ ส่งโทรทัศน์ให้ประชาชนทั่วโลกให้ชมอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังจะได้ยินเสียงของมนุษย์อวกาศพูดคุยกันด้วย

บ่ายวันนั้นเอง

นับตั้งแต่ ๑๔.๓๐ น. ล่วงแล้วบรรดาเหยี่ยวข่าว อีแร้งตากล้อง หูกล้อง จมูกกกล้องทั้งชายหญิงในวัยต่างๆกัน ก็ค่อยๆ มาที่บ้าน “พัชรารภรณ์” ที่ฐานะดีหน่อยก็มารถเก๋งส่วนตัว บางคนก็มารถจี๊ปของโรงพิมพ์ บ้างก็มารถประจำทาง บางคนเบิกค่าพาหนะไม่ได้ ก็ย่ำเท้าออกมาด้วยธาตุแท้

แห่งความทรหดอดทนของนักหนังสือพิมพ์ชั้นดีทั้งหลาย
ที่ทำงานเพื่อเป็นปากเสียงของประชาชน

นายพลติเรกกับสีกนางและคุณหญิงวาดได้ให้การ
ต้อนรับผู้สื่อข่าวมวลชนเหล่านี้เป็นอย่างดีที่สุดด้วยอัธยาศัย
ไมตรีจิต แต่พล นิกร กิมหงวน เจ้าคุณปัจจุบันนี้ฯ และ
ลูกชายของสี่สหายกับเจ้าแห้ว กำลังแต่งเครื่องมนุษย์
อวกาศอยู่ในห้องรับประทานอาหาร จึงไม่อาจจะออกมา
ต้อนรับได้ นักข่าวและช่างภาพเหล่านี้ประมาณ ๕๐ คน
ต่างนั่งเรียงรายอยู่บนเก้าอี้โครมเหล็กเบาะนุ่มภายในห้อง
โถงซึ่งจัดวางไว้เป็นแถวและเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้
เกียรติผู้สื่อข่าวมวลชน นันทา นवलลอบ ประภา และ
ประไพได้เสิร์ฟเครื่องดื่มและบุหรี่ยด้วยตนเอง ชาวคณะ
หนังสือพิมพ์เหล่านี้ส่วนมากรู้จักคุ้นเคยกับคณะพรรคสี่
สหายมาแต่ก่อนแล้ว ผู้แทนหนังสือพิมพ์จีน หนังสือพิมพ์
แขก และหนังสือพิมพ์ฝรั่งนั่งรวมกันอยู่ทางหนึ่งพร้อม
ด้วยช่างภาพของเขาซึ่งแต่ละคนเชี่ยวชาญชำนาญในการ
ถ่าย ถ่ายเร็วถ่ายช้า เปิดหน้ากล้องแคบหรือกว้างถ่ายได้
ทั้งนั้น ถ่ายเองล้างเองเสร็จ อัดขยายภาพได้เก่งไม่เลอะ
เทอะเปราะเปื้อน

ก่อนเวลา ๑๐.๐๐ น. เล็กน้อย ผู้สื่อข่าวมวลชน
ทั้งหลายก็มาทันพร้อม เมื่อพบหน้ากันเข้าก็มีการพูดคุย
หยอกเย้ากัน บางทีก็ทวงเงินกัน นักข่าวหนึ่งถือพิมพ์
“ฮินดูเทลิวิชั่น” ค่อนข้างจะเสียงดังกว่าเพื่อน เห็นหน้า
เหยี่ยวข่าวหนึ่งถือพิมพ์ฉบับหนึ่งก็เอะอะเอ็ดตะโรทันที

“เฮ้-อีนี่เจอแกตีแล้ว ๓๐๐ บาท ไปทำมะไร ๓๓๐
บาท ไม่มานะ เลยมา ๑๐ วันแล้วนายจ๋า”

เจ้าหนุ่มร่างผอมกะหร่องซึ่งเป็นทั้งเหยี่ยวข่าวและ
ตากล้องรีบตรงเข้ามานั่งข้างพี่บังหมวดเครารุ่มร่ามแล้ว
โบกมือห้าม

“ที่นี่ไม่ใช่สมาคมนักข่าวนะไว้อายบังคันแหกปาก
ออกมาได้”

“แหกปากทำมะไร อีนี่คนแขกเสียงมันดังเองคะรับ
โงนทำไมไม่ใช้”

“พรงนี้ตอนเย็นไปพบกันที่สมาคมนักข่าวกันจะจ่ายให้
อย่าหน้าเลือดไปหน่อยเลยวะ”

“หน้าลวดทำมะไร โงนของจันนี่” นักข่าวหนึ่งถือพิมพ์
แขกส่งเสียงดังขึ้นอีก

ผู้แทนหนึ่งถือพิมพ์ฝรั่งซึ่งเป็นชาวอเมริกันยกมือขวา

ตอบว่าผู้แทนหนังสือพิมพ์แขกเบาๆ แล้วกล่าวว่

“เบาๆ โน่น พวกเรานั่งชูพิมพ์ด้วยกันอย่าทะเลาะกัน เข้าใจ”

พี่บ๊องหันมาทำตาเขี้ยวแล้วพูดเร็วปรือ

“ไม่ใช่เรื่องของมึงน่าฝรั่ง ประเดี๋ยวฉันจิ้มพริกกะเกลือกินเลย เรื่องของแขกกับคนไทยทวงหนี้กันฝรั่งไม่เกี่ยว”

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “ตัวเลียมมีนป้อ” หัวเราะคิก เขามองคุณักข่าวหนังสือพิมพ์ “ไทยแลนด์” แล้วพูดพลางหัวเราะพลาง

“ไม่ใช่เรื่องของเราอย่าไปยุ่งกับเขาน้อ เนื้อม่ายล่ายถึง หนึ่งม่ายล่ายรองนั่งเอากิหลุกแขวงคอ ฮี ฮี”

เสียงจ้อกแจ้กจอบแจของพวกสื่อมวลชนสงบเงียบทันที เมื่อศาสตราจารย์ติเรกพาตัวออกมาจากห้องรับประทานอาหาร นายพลติเรกแต่งกายแบบสุภาพชน ผูกเน็คไทเงื่อนกะลาตีเรียบร้อย ปากคาบกลัองยาเส้น เขาก็มคีระชะโค้งคำนับบรรดานักข่าวและช่างภาพทั้งหลาย

“ขอโทษนะครับที่ผมทิ้งพวกคุณไว้เกือบ ๑๐ นาที เพราะจำเป็นต้องเข้าไปดูมนุษย์อวกาศของผมที่จะออกมาแสดงตัว อ้า-ก่อนอื่นผมขอขอบคุณบรรดานักข่าวและช่าง

ภาพทั้งหลายอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาให้เกียรติ มาประชุม
พร้อมกัน ณ ที่นี้ เพื่อฟังคำบรรยายสรุปจากผมเกี่ยวกับ
เรื่องยานอวกาศและการแสดงกายกรรมและกีฬาในอวกาศ
ของเราตลอดจนการส่งโทรทัศน์ด้วย”

นายสุริยันจันทร์ นักร้องหนุ่มหล่อพิมพ์แซกร้อง
อะอะเอ็ดอะโรว์ ทำให้ลีลาซึ่งยืนรวมกลุ่มกันอยู่ข้างประตู
ห้องสมุดหัวเราะคิกคักไปตามกัน

“เฮ-อีนี่จคไม่ทันคะรับ พุดข้าฯหน่อยนะคะรับ”

นายพลดิเรกกลืนน้ำลายเอือก

“กรุณาจคซื้อทแฮนด์ชีครับ คุณสุริยัน”

“โอ-ผมจคซื้อทแฮนด์แล้วคะรับ แต่ภาษาแซกตัวมัน
หึงกอและบางตัวก็ยาวมากคะรับ เป็นซื้อทแฮนด์แล้วก็ยัง
เขียนซ้ำอยู่นั่นเอง”

ผู้แทนหนังสือพิมพ์จีนพูดเสริมขึ้น

“อ้ออ้อง่ายง่าย อ้อไม่ต้องจกให้เสียเวลา อ้อใช้จำ
เอาไว้อย่าไปเขียนผิดบ้างถูกบ้างมาเป็นไร”

นายพลดิเรกถอยไปยืนที่ผนังห้องแล้วชี้ให้ดูภาพถ่าย
ยานอวกาศขนาด ๒๔ นิ้ว ซึ่งบรรจุอยู่ในกรอบไม้สีทอง

“ทุกท่านโปรดชมภาพยานฟ้า หรือจานผีของผมตาม

รูปถ่ายรูปนี้ครับ นี่แหละครับ คือยานอวกาศที่จะพาผม
กับคณะของผมรวมทั้งหมด ๑๐ คน ขึ้นสู่วงโคจรของ
โลก ผมเสียใจที่ผมไม่ได้เชิญพวกคุณไปชมยานอวกาศ
ที่ดอนเมือง เพราะยานอวกาศอยู่ในโรงเก็บที่เป็นเขต
หวงห้ามอย่างเด็ดขาด มีเจ้าหน้าที่ตำรวจทหารอากาศ
รักษาการณ์ตลอด ๒๔ ชั่วโมง แต่ในวันที่พวกเราเดิน
ทางออกนอกโลก ท่านผู้บัญชาการทหารอากาศจะกรุณา
ผ่อนผันให้นักข่าวและช่างภาพตลอดจนญาติมิตรของเรา
ไปส่งเราได้ กำหนดวันเวลาของเราที่ผมเคยให้ข่าวไปแล้ว
จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ถึงแม้ว่าจะมีพายุ ฝนจะตก พายุ
จะร้อง อากาศวิปริต ยานอวกาศของผมก็สามารถบินได้
เสมอ เมื่อเราขึ้นไปสูงจากโลกประมาณ ๓๐๐ ไมล์ ผมจะ
นำยานฟ้าของผมบินโคจรรอบโลกหนึ่งรอบ และเราจะหยุด
ลอยลำนิ่งเฉยอยู่ในอวกาศ ตั้งใจจะอยู่เหนือประเทศไทย
นี่แหละครับ ต่อจากนั้นเราจะส่งมนุษย์อวกาศของเราออก
ไปนอกยานฟ้าแสดงกายกรรมหกคะเมนตีลังกา และแสดง
กีฬาอีกหลายชนิดเท่าที่เราจะทำได้

กล้องโทรทัศน์ของเราที่จะถ่ายภาพส่งลงมายัง
พื้นโลก นับตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น. ของวันศุกร์ที่ ๑๑

มีนาคม กรุณาช่วยประกาศให้พี่น้องคนไทย และชาวต่างประเทศที่อยู่ในเมืองไทยให้ทราบด้วยนะครับว่า ถ้าใครอยากจะชมการแสดงในอวกาศของคณะเราให้เปิดรับช่อง ๑ ในตอน ๑๓.๐๐ น. วันนั้นรับรองว่าจะรับภาพและฟังเสียงได้ฉับชัดแจ่มเหมือนกับรับฟังช่อง ๔ หรือช่อง ๗ ในกรุงเทพฯ เพราะกล้องโทรทัศน์ของเราและเครื่องมือต่างๆ สำหรับส่งภาพ เราได้สร้างขึ้นเป็นพิเศษ”

เมื่อผู้แทนหนังสือพิมพ์จีนยกมือขวาขึ้นนายพลติเรกก็กล่าวถาม

“ว่าไงครับคุณเลี้ยงฮุ้น”

นายเลี้ยงฮุ้นยิ้มอายๆ

“กายยิกรรมทางหาวมีระย้าโป้ล้วยโหมครับท่างศากสะลาจาง”

นายพลติเรกถึ้นน้ำลายเอือก

“ไม่ครับ ระบ๋าโป้หรือพลอร์โซ่วพิเศษไม่ได้อยู่ในโครงการของเรา คณะของเราผู้ชายล้วนๆครับ เราย่านานอวกาศขึ้นสู่อวกาศครั้งนี้เราได้รับความสนับสนุนจากกระทรวงกลาโหมออกค่าใช้จ่ายให้ ทั้งนี้ก็เพื่อชื่อเสียงของประเทศชาติเรานั้นเอง”

ทันใดนั้นเอง พวกมนุษย์อวกาศรวม ๔ คนก็พากันเดินรวมกลุ่มออกมาจากห้องรับประทานอาหาร พล นิกร กิมหงวน เจ้าคุณปัจจนึกฯ พันัส นพ สมนึก ดำรง และเจ้าแห้ว ต่างอยู่ในชุดอวกาศแต่ไม่ได้สวมครอบหน้าและหมวก นายพลติเรกเห็นเข้าก็สะดุ้งโหยง

“ออกมาทำไมยังไม่ได้เรียก”

“ก็แกมัวโง่โง่เสียเวลาไม่เข้าเรื่อง” เลี้ยหงวนพูดเสียงดัง “ยืดยาคต่ำช้าอย่างนี้ถ้าเป็นหนึ่งคนดูก็นั่งหลับหมด ถ้าเป็นหนึ่งสี่อ่านเล่นเขาอ่านแล้วเขาก็วาง ให้มันรวดเร็วเหมือนเรื่อง เจมส์ บอนด์ หน้อยซี”

ศาสตราจารย์ติเรกจุกจิกจิก

“ยังงั้นก็แล้วแต่พวกแกเถอะ แกบรรยายให้พวกสื่อมวลชนเขาฟังซี”

นิกรเดินออกไปยืนเด่นกลางห้องโถงแล้วร้องออกคำสั่งแบบทหาร

“หน้ากระดานแถวเดี่ยวมาหาข้าพเจ้า”

สามเกลอกับเจ้าคุณปัจจนึกฯ และนายทหารหนุ่มทั้งสี่คนกับเจ้าแห้วต่างวิ่งมาเข้าแถวหน้ากระดานเรียงเดี่ยวเบื้องหน้านิกร

“แถว...ตรง ฟังข้าพเจ้า ชุดนี้เราจะแสดงเป็นฉนวน
ทอดแหให้ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้ชมการแสดงของพวกเรา
คณะวานรอยู่ไม่สุข”

เจ้าคุณปัจฉิมนี้กฯ ทำคอย่น

“นี่มนุษย์อวกาศโวยไม่ใช่ดิ้ง”

นิกรหัวเราะท่ามกลางเสียงหัวเราะอย่างครั้นเครง
แล้วนิกรก็กำศีรษะกระทำความเคารพพวกนักข่าว และ
ช่างภาพทั้งหลาย

“พวกผมหมดนี้แหละครับ จะขึ้นงานผิ้ออกไปนอก
โลกเพื่อแสดงกายกรรมและกีฬาต่างๆ ให้ชาวโลกได้ชม
ความสามารถของพวกเราทางโทรทัศน์”

เสียงตบมือดังขึ้นลั่นห้องโถงของบ้าน “พัชรภรณ์”
ช่างภาพและช่างถ่ายภาพยนตร์หลายคน ต่างลุกขึ้นถ่าย
ภาพเหล่ามนุษย์อวกาศไว้ นิกรยืนเด่นอยู่นอกแถว ตอนนี
เองเสียงหวนไต้เต็นออกมานอกแถวเอาเชือกเล็กๆ เส้น
หนึ่งผูกเข็มขัดทางด้านหลังกางเกงของนิกรไว้ แล้ว
บู้ยไปขอไม้ถือขนาดเล็กจากนายพลติเรกซึ่งศาสตราจารย์
ติเรกถือติดมือไว้ เพื่อชี้ภาพยานอวกาศของเขาและ
เส้นทางโคจรรอบโลกจากแผนที่โลกแผ่นใหญ่ ติดอยู่บน

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
ตราบจนวนวาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

